

[Krag.]

Hartvig Frisch med en helt anden Skildring af dette Aar. Det er jo i det hele taget en aldeles ophøjet Ligegyldighed, hvormed de Herrer springer fra det ene Standpunkt til det andet, fra den ene Skildring af den samme Begivenhed over i den anden, i sikker Tillid til, hvilken Tillid jo desværre almindeligt heller ikke bliver skuffet, at Vælgerne har glemt, hvilken Opfattelse de Herrer havde for ganske faa Aar siden. Den højtærede Statsministers Tale var efter min Mening i usædvanlig Grad blottet for Realiteter. Han var jo som altid stærk i Tønen, men saare svag i Sagen. Hvad det saglige angaar, er vi jo ikke forvænt, men jeg synes nok, at den højtærede Statsminister i unødvendig Grad pukkede paa Valgresultatet og beklagede sig over, at Oppositionens Talere ikke havde været at formaa til at give Tilsagn om nogen positiv Indsats til Løsning af de Opgaver, som den højtærede Statsminister sagde „unægtelig“ forelaa. Ja, den højtærede Statsminister har jo i Aabningstalen præsenteret os for en Samling Etiketter, men jeg maa sige til den højtærede Statsminister, at det er ikke Etiketterne, der er bestemmende for os, det er Flaskens Indhold; og dette, at man remser op om Huslejlovgivning og Gældssanerung og Udligningsordning og Ejendomsskatter og Forkortelse af Arbejdstiden o. s. v., hvormed man skal forsone sig, som den højtærede Statsminister siger, det er virkelig ikke tilstrækkeligt. Den højtærede Statsminister kommer til at forsone sig, for at bruge hans eget Udtryk, med, at vi tager Stilling til Spørgsmaalene, efterhaanden som de kommer til at foreligge, og afgør vor Stilling dertil efter den Opfattelse af, hvad der tjener Samfundsvellet, som er vor, og uden Hensyn til, hvad den højtærede Statsminister og hans maatte mene.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen kom jo forleden for Skade at sige Sandheden — ellers er Forholdet det, at fra Socialismens Gærde siver intet ud, her er alle taget i Ed. Men Misteltenen i det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasens Lignelse havde man aabenbart glemt, for han sagde jo det, som vi alle har vidst var Sandheden, men som hidtil har været saa omhyggeligt fortiet: at man under de nuværende Forhold i de to Ting har haft et let og frit politisk Spil fra Regeringspartierne Side. Man har kunnet fremsætte sine Forslag i en stærkt agitatorisk Tilberedning i Forvisningen om, at for saa vidt Regeringen virkelig havde

Ønsker om at faa en Lovgivning paa disse Omraader igennem, kunde den regne med, at Landstinget barberede de agitatoriske Uhyrligheder bort, saaledes at kun det sagligt forsvarlige blev tilbage. Jeg kan godt forstaa, at hvis Landstinget ikke fremdeles vil spille den Rolle, giver det adskillige af de Herrer, altsaa først og fremmest det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, Anledning til at tage under Overvejelse, om det ikke er fornødent at fremsætte Forslagene i den Skikkelse, hvori man ønsker dem vedtaget, og stryge det agitatoriske Tilbehør. Jeg har sagt, og jeg gentager det, at vi fra Venstres Side fuldt ud erkender og bøjer os for den Grundtanke, hvorpaa vor Forfatning er bygget, Kravet om en saglig Forhandling mellem Regeringen og Partiernes, mellem de to Ting; men naar den højtærede Statsminister pukker paa Valgresultatet og hævder Berettigelsen til at stille Kravet til Oppositionen om, at man bøjer sig under de socialistiske Vælgeres Diktat, saa siger jeg, at dette indlader vi os fremdeles ikke paa. Vi bøjer ikke Nakken under et Regeringsdiktatur, og vi spiller heller ikke Dæksmand for Regeringen i Fremtiden. Vi agter som hidtil at behandle Regeringens Forslag fuldkommen sagligt; den Pligt har vi, og Regeringen har den samme Pligt til at gaa ind i en saglig Forhandling; men vi afgør ganske suverænt, hvorledes vi agter at stille os til de enkelte Problemer i hvert enkelt Tilfælde. Behandlingen af Valutalovforslaget i det af dette høje Ting nedsatte Udvalg angaaende denne Sag viser klart Humbugen i de Indbydelser til saglig Forhandling, som er fremgaaet baade af den højtærede Statsministers og den socialdemokratiske Ordførers Taler. Men vi har jo i og for sig heller ikke ventet andet. Og de Herrer maa ikke glemme, at vi er i Henhold til Grundloven hverken bundet af Forskrifter fra socialistiske eller radikale Vælgere eller Regeringens blinde Medløbere og heller ikke bundet af Krav fra Regeringens Side. Den højtærede Statsminister har ingen som helst Ret til at hævde, at den summariske Opremsning af Opgaver, som han foretog under Aabningstalen den 1. Oktober, paa nogen Maade forpligter Oppositionen, eller at denne Opremsning paa nogen Maade har dannet et Grundlag for Landets Vælgere til at tage Stilling til disse Spørgsmaal. Jeg har tilladt mig at hævde, at Regeringen havde haft Pligt til efter den socialdemokratiske Kongres i Forsommeren og hele det Program, som den højtærede Statsminister der oprullede for den nærmeste politiske Fremtid, at benytte Sommeren til